

Bijna dertig jaar geleden maakte Haarlemmer Wim Tromp zijn eerste aquarel. Vorig jaar werd hij geballoteerd en toegelaten tot de vereniging Kunst Zij Ons Doel, een beroepsvereniging van kunstenaars in Haarlem. Het startsein voor Tromp om zijn kunstcarrière ook maar eens echt serieus te gaan nemen. Tot en met 17 januari is een deel van zijn werk te zien in Museum Haarlem bij de expositie Straatbeelden in aquarel.

'Muziek, kunst en eten combineren is mijn droom'

Tamar Sipkes
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Haarlem * De Vijfhoek is een van zijn lievelingsbuurten en daar maakt hij geen geheim van. Hij maakte aquarellen van onder meer de Wolstraat, de Lange Bogaardstraat en de Drapenierstraat. Deze en andere waterverfschilderijen van Wim Tromp (58) zijn de komende twee weken te zien in Museum Haarlem aan Groot Heiligland 47. Ze vormen de tentoonstelling Straatbeelden in aquarel. „Het voelt als erkenning dat mijn werk hier hangt”, aldus de kunstenaar. De expositieruimte in Museum Haarlem ziet er piekfijn uit. Tus-

sen elk kunstwerk dat aan de muur hangt, zit evenveel ruimte. Wim Tromp loopt trots als een pauw langs zijn creaties. Bij iedere lijst blijft hij even staan. Hoewel er op een kaartje al staat wat er wordt afgebeeld, kan de kunstenaar het niet laten dezelfde tekst hardop uit te spreken.

Kunst Zij Ons Doel

Vorig jaar februari werd hij geballoteerd en toegelaten tot de vereniging Kunst Zij Ons Doel (KZOD), een beroepsvereniging van kunstenaars in Haarlem. Tromp meldde zich aan omdat hij meer bezig wilde zijn met kunst. Belangrijker nog vond hij het dat hij hierdoor meer in contact kon komen met andere kunstenaars. „Het is een eer dat ik er nu écht bij hoor.”

Tromp vervolgt de route langs zijn kunstwerken bij de expositie. Eenmaal voorbij de Haarlemse straatbeelden wijst hij herkenbare Amsterdamse en Utrechtse plekken aan. Ook daar maakte hij aquarellen van, 'gewoon omdat die plaatsen mij aanspreken'.

In een smalle gang van het museum die grenst aan de grote expositieruimte, hangen ook werken van hem. Maar die zien er anders uit. Het zijn industriële afbeeldingen. Ze hebben weinig te maken met de titel van deze expositie. Zijn verklaring daarvoor is simpel. „Mijn straatbeelden waren op en ik moest natuurlijk wel de hele ruimte vullen.”

Rond zijn twintigste begon hij in zijn vrije tijd met aquarelleren. De kunstvorm fascineerde hem direct.

Tromp: „Het voelt als erkenning dat mijn werk hier hangt.”

„Als je iets verft met olie of acryl blijft je werk eruit zien zoals jij het maakt. Aquarel loopt uit. De volgende dag kan het er ineens heel anders uit zien. Soms is het resultaat prachtig en andere keren spuuglelijk. Maar spannend is het altijd om een dag later te gaan kijken.”

Hobby

Tromp is niet fulltime kunstenaar. Hij heeft naast zijn hobby een drukke baan in de gezondheidszorg. Toch vond directeur van het

museum, Laura van der Wijden, de kwaliteit van zijn werk goed genoeg om te exposeren. „Natuurlijk moet het werk dat we hier ophangen van een bepaald niveau zijn. Maar wij willen als museum vooral duidelijk maken dat deze expositieruimte, het Gasthuis, voor de Haarlemmers is. We willen hen de ruimte geven om te exposeren.” En dat komt goed uit voor Tromp, want die toont zijn werken graag.

Trots

Tromp pakt een boek waar foto's in

Drapenierstraat.

Vijfhoekplein bij nacht.

De Smaak van Haarlem

Wim Tromp vindt het een eer lid te zijn van KZOD

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

staan van zijn creaties. „Sommige werken heb ik verkocht, zoals deze.” Hij wijst naar een foto van een van zijn aquarellen waarop de Schagchelstraat afgebeeld is. „Hier is veel vraag naar geweest.” Hij is trots op dat kunstwerk. Tromp verkoopt dus, maar met de opbrengst verdient hij momenteel net genoeg om de kosten die hij maakt terug te verdienen. „Ik moet heel wat materiaal kopen. Dat kost best veel geld. En ik moet ook huur betalen voor het atelier waarin ik mijn aquarellen maak.”

Hij kan nu dus niet van zijn kunst leven, maar bij de gedachte dat het ooit wel zou kunnen, slaat zijn fantasie op hol. „Wat ik dus echt geweldig zou vinden, is mijn drie passies koken, muziek en kunst te combineren. Ik stel me zo voor dat ik een eigen restaurant heb, waar ik de kok ben. Iedere avond is er live muziek. De ruimte is versierd met mijn eigen kunst. Ik zie het echt helemaal voor me, maar ik moet zeggen dat dit plan nog niet zo goed is uitgewerkt.”

Lange Bogaardstraat, gezien vanaf het Vijfhoekplein.

De werkplaats van Dennis le Poole in de Wolstraat.